

Kroatien. Här kommer vi.

Lördag 9/7

Nu var det dags att hämta Eva på stationen i Båstad. Självt kom jag hit en vecka tidigare. Det har nästan blivit rutin att jag åker iväg före Eva på våran väg söderut i semestertider. Kan det ha något att göra med svärmor eller gillar hon inte Båstad? Nåja, nu är hon här glad i hågen. Vi skulle bo hos våra kompisar över helgen och som vanligt ska dom vinka av oss på måndagsmorgon med längtan i blicken på våran fullpackade mc.

Måndag 11/7

Vi hade tur med vädret, strålande solsken. Kl.8.30 drog vi iväg mot Malmö och Öresundsbron. Lite tidigt kanske men denna gång tänkte jag inte komma in med bredsladd på färjeläget i Gedser.

Lunchen började närma sig och det är dags att plocka fram det lilla köket för matlagning i det fria. Soppa och bröd är Eva´s standard meny. Det fick duga åt mig också fast jag skulle hellre trycka i mig en stadig biff.

Tiden drog iväg och snart insåg jag att Gedser fortfarande var avlägset. Vi missade vår bokning med två minuter och fick ställa oss i kö med alla andra, skit. Äntligen ombord. Nu skulle vi fika, slappa och titta på kartan medan vi i sakta mak gled över till Rostock.

* Har du med dig den där gamla kartan, sa Eva.

* Vad är det för fel på den, sa jag.

Den hade tagit oss genom Europa många gånger och dessutom hade jag markerat alla bra ställen där. Ut ur färjan och iväg mot Berlin. Vi hade siktet inställt på Schönebech och det mysiga lilla pensionatet Hans & Greta. Vi hittade dit utan att passera den enorma tvättbräda som vi körde på förra gången. Mat och dryck serverades ute i trädgården och det smakade bra som vanligt. Där satt vi en god stund och bara njöt av tystnaden och maten. Det började bli dags att sova.

* Går man och lägger sig tidigt så kommer man upp tidigt, sa jag och hoppades att Eva skulle förstå budskapet.

Tyvärre lever hon efter en annan paroll, går man och lägger sig tidigt så får man sova många timmar när man går upp sent. Hmmm.

Tisdag 12/7

Frukosten serverades klockan åtta. Strax före åtta satt jag vid bordet och väntade på kaffe och Eva, äntligen. Två timmar senare var vi på väg igen med "harleykartan" -01" högst upp i packningen. Solen följde oss på vägen och det var ordentligt varmt. Vi var tvungna att hitta en skuggig plats till lunchen. Det blev en

lekpark i en skog. Den verkade övergiven så det passade bra. Fram med kök och soppa.

Efter en titt på kartan så bestämde vi oss för ett mål till kvällen. Vi nådde aldrig fram för Eva kunde inte läsa kartan. Med min inbyggda kompass och en känsla för norr, söder och solens läge så förstod jag att detta inte var rätt riktning.

- Men vad gör det sa jag. Du säger ju att man bara kommer någon annanstans, he he. Eller om man skiter i var man är så kan man aldrig åka vilse. Nattlogi hittade vi en liten by någonstans som vi aldrig kommer att hitta till igen. Till middagen påpekade jag lite försynt att en GPS kanske skulle vara bra. Svaret på det blev.

– Hade du tagit med dig en karta från detta århundrade så skulle det inte vara några problem. Så var det färdigdiskuterat. En liten kvällspromenad hjälper till att skaka ner maten och får

Eva att glömma "harleykartan" en stund. Snart skulle den upp igen för planläggning av nästa dag.

Onsdag 13/7

Upp och hoppa och ner och käka. Vi kom iväg vid tiotiden, suck. Hela denna dag körde vi kors o tvärs, rätt o fel, fel o rätt och snart hade min inbyggda kompass totalt klappat ihop. Man får

vara positiv och se det från den ljusa sidan. Bayern är ett fint område med böljande landskap och många fina små vägar men när dom slutar i en ladugård så tycker jag att en GPS skulle kunna hjälpa till. Även denna dag började närma sitt slut och vi måste hitta nattlogi. Som tur är så finns det små pensionat i de flesta byar så det löste sig som vanligt.

Vid middagen frågade jag servitrisen om hon visste var vi var. Hon tittade på kartan och skakade på huvudet. Hon ropade på en lokal bonde. På knackig engelska förklarade han och pekade på kartan. Oj,oj. Måste vara något fel på "trippen" eller så hade vi bara kört i cirklar, den räknar nog fel.

Varje kväll skriver Eva resedagbok som sedan blir underlag till våra berättelser. Jag hittade boken på sängen, uppslagen och färdigskriven, Det var bäst att kolla så hon inte hade glömt något. Vad jag kunde förstå så kommer inte min "harleykarta" att överleva morgondagen. Jag lade den längst ner i min packning bland skitiga kalsonger. Sådär, nu var den säker.

Torsdag 14/7

God däm, vilken bautaklocka kyrkan hade här. Det blev inte mycket nattsömn för den slog varje timma. Det var snart glömt för nu skulle vi äta frukost. Vi kom iväg en timma senare i härligt väder. Snart var det dags för fruktstund

så vi stannade på en Shellmack. Där köpte vi bröd, frukt och en ny karta.

* Tänk att du spenderar tusentals kronor på semestern men du har inte råd med en ny karta för åttio spänn, sa hon med huvudet högt.

Planen för dagen var Österrike och Verfen. Vi körde fel hela dagen och gissa vem som inte vågade säga något om det. Lunchen började närma sig samtidigt som vi närmade oss en stor turistfälla (en gammal borg). Gissa vem som ville åka dit?

Efter en del listiga felkörningar så hamnade vi på säkert avstånd från turistfällan och fick istället njuta av denna borg från en utsiktsplats där vi i lugn och ro kunde äta lunch. Efter en lång dag på vägarna nådde vi fram till Österrike. Kvällen började närma sig och jakten på logi påbörjades.

* Sväng av där, sa Eva där är en skylt med en säng.

* Vänta ett tag så ska bara ta fram förstöringsglaset så att jag ser vägen, sa jag.

Vägen slingrade sig upp på bergssidan. Vi kom högre och högre. När vägen slutade i en t-korsning ville jag åka neråt och då ville naturligtvis Eva uppåt. Till slut när jag är färdig att ge upp så hojtar hon till.

* Jag visste väl det! Där ligger det, sa hon.

En liten ombyggd bondgård hade blivit ett fint pensionat. Den låg där på alpsidan med en enorm utsikt. Dom stängde tidigt så det var precis att vi hann käka. Jag fick den bästa grilltallrik som jag någonsin ätit. Öl nummer två fick vi med oss på rummet för att avnjutas på balkongen med utsikt över dalen. Som storstadsmänniska blir jag lika förundrad varje gång som jag kan höra mitt eget blodomlopp. Här uppe hade dom inga kyrkklockor så det blev en

lugn natt. I ett svagt ögonblick innan vi somnade lovade jag Eva att hon skulle få sovmorgon dagen därpå.

Fredag 15/7

Vid halv åtta tiden gav jag Eva en armbåge och låtsades att drömmen var stökig.

* Eftersom du redan är vaken är det väl lika bra att vi går upp, sa jag och hoppade upp i givakt. FRUKOST skrek jag.

Kort därefter närmade sig Eva´s kudde med hög hastighet. Snabbt dök jag ner i skydd bakom sängen och kudden passerade över mig. Skrattande hoppade jag upp bara för att titta djupt in i nästa kudde.

Som vanligt tinade hon upp vid frukostbordet. Dagens mål var Grossglockner. Solen sken idag

igen så idag fanns det stora möjligheter att jag vid mitt fjärde försök skulle få chansen att se passet i klart väder. Till Eva´s stora besvikelse hade hon insett att "harlykartan" nog måste användas tillsammans med den nyinköpta kartboken som var så väldetaljerad att vi tappade orienteringen. Med två kartor kan man inte köra fel, eller hur?

Lunchen käkade vi på en fin liten parkeringsficka på väg upp till Grossglockner som idag badade i solljus. Samtidigt som jag hällde upp soppa till frugan så skrek hon mig rätt i örat.

- TA BORT DEN!

* Va, vill du inte ha soppa?

* INSEKTEN!

* Var då, i soppan?

* PÅ MOTORCYKELN!

* Inget att bry sig om, sa jag och hällde upp soppan.

* JAG SÄTTER MIG INTE DÄR FÖRRÄN DEN ÄR BORTA!

Suck, det var bara att gå iväg och smacka till den. Hon som vill åka på semester till Australien. Hur ska det gå?

Grossglockner visade sig i hela sin prakt. Härligt. Något annat som också är härligt var alla hojar som passerade förbi i sakta mak genom tvära kurvor. Men bäst var väl ändå när man på avstånd hörde svag musik och snart gled en GW-åkare förbi glatt vinkande.

På vägen upp sjönk temperaturen och då var det skönt att sitta bakom glas och plast. Snart var vi på väg ner igen och siktet var inställt mot Italien Jag ville gärna stanna kvar i Österrike över natten därför att i priset för rummet ingår ofta frukost och den brukar vara riklig. Salami, skinka, ost, ägg, grovt bröd, kaffe och juice är standard men i Italien får man vara glad om man får en kopp kaffe. Eva gillar Italien så vi åkte över gränsen trots mina protester.

* Där är så mysigt, sa hon och mumlade någon italiensk fras.

* Bra, då fixar du rum i natt.

* Kan jag väl, sa hon kaxigt.

Väl inne i Italien visade det sig vara svårt att fixa boende p.g.a. en festival. Efter flera försök tvingades vi ge upp.

* Ha där ser du, vi skulle stannat i Österrike.

Det är inte lätt att vara ödmjuk när man vet bäst. Vi vände åter skutan mot Innsbruck och säkerheten. Några mil senare var vi åter i

Österrike och snart hade jag fixat boende. Inklusivt frukost. Efter att packningen burits upp var det dags för mat, jippi! Glad i hågen släntrade jag ner för trappan till restaurangen med en surmulen Eva i släptåg. Efter lite mat, öl och smicker blev hon "go o glad" igen. Natten blev lugn trots att åskan dånade i bergen. Eva blev lite orolig så jag fick hålla om henne. Vad skulle hon göra utan mig?

Lördag 16/7

Upp tidigt. Solen sken. Idag skulle det tuff körning, hela vägen till Kroatien. Vi åkte mot Trieste på småvägarna.

Värmen blev bara värre och värre, 32 grader. Varm soppa på Tiranga-köket i solen tilltalade inte så vi letade upp en liten restaurang. Jag hittade skugga till hojen för jag vågade inte ställa den på den varma asfalten på sidostödet. Risk fanns att den sjönk genom beläggningen. En god Pasta Bollonese sköljdes ner med en stor flaska vatten.

Dags att fara iväg igen och Eva ville naturligtvis åka genom centrala Trieste. Varför vill hon det? Är det bara för att pröva min kyla i nerviga situationer eller vill hon bara fönstershoppa. Städer i Italien är ju som myrstackar, tvi. Ingen hjälp fick man heller, hon bara tittade i skyltfönster.

Med svett droppar i pannan styrde jag hojen mellan "Fiatarna" och alla scooters som for runt mig. Det blev till slut sightings i hamnen och en torrdocka som stoppbock. Varför fick hon jämt som hon ville tänkte jag och mindes förra gången vi var här. Bröllopsresa, tjugo år tidigare. Höll på att sluta i skilsmässa bara för att hon inte höll reda på var vi var. Har du hittat hit så hittar du säkert hem också, sa hon. Efter lite irrande var vi äntligen ute ur Trieste och på väg mot gränsen till Slovenien som vi var tvungna att åka igenom. Vi skulle åka snabbaste vägen mot Kroatien och Pulahalvön. Fem till tio mils körning i Slovenien går väl ganska snabbt gissade jag. Efter några mils körning tog motorvägen slut.

* Mycket trafik i den här stan, sa jag.

* Det går snart över, sa den alltid positiva Eva.

* Hoppas du har rätt, sa den pessimistiska Gert.

Kön tycktes inte ta slut på andra sidan stan utan fortsatte så långt man kunde se.

Solen stekte från en klar himmel och hettan började ta ut sin rätt. Jag låg och krypkörde och vinglade över hela vägbanan. Tålamodet började tryta samtidigt som en rutinerad lokal knutte åkte förbi. BMW med väskor, tillräckligt bred tänkte jag och hängde på.

Det blev en ryckig körning med full gas iväg för att en stund senare bromsa och tränga sig in i kön. Hela vägen till Kroatien var en enda låg kö. Vid gränsen ut ur Slovenien stod tre solglasögonprydda tugummituggande gränsvakter och tittade slött på vår pass. Vilken effektivitet, man blir imponerad. Till slut var det vår tur att åka in i Kroatien och snart rullade det på bra igen. Efter några mil är vi äntligen framme vid vårt mål, Porec.

Vi parkerade hojen vid huset i en carport som hade vindruvstak. Här skulle vi bo i en vecka och bara sola, bada och slappa, skönt. Lägenheten som vi bodde i var jättefin och hade bra standard. Efter en liten stund kom ägarinnan ner och frågade om allt var okey. Hon erbjöd oss lite förfriskning som kaffe och en skvätt hembrygg grappa.

* Ja tack, sa vi.

Strax kom kaffet och två stora snapsglas med en klar vätska i. Friskt vågat hälften vunnet tänkte jag och drog i mig halva. Brrrrr, den kändes.

Söndag 17/7 – 22/7

Porec visade sig vara en fin gammal stad med lång historia. Jag kommer inte ihåg hur gammal den är men äldre än "gamla stan" i Stockholm tror jag. Här var gatorna små och trånga. Juvel och klädbutikerna låg tätt så jag

gjorde mitt bästa för att lotsa oss förbi så snabbt som möjligt.

Tyvärr hade Eva inte samma iver att ta sig där ifrån. Ett ryck i armen och plötsligt var jag inne i en butik och ni vet ju hur det brukar sluta.

**Dagarna rullade på i ett slött tempo med sol och bad som enda sysselsättning. Varje kväll lyxade vi till det och gick ut på restaurang trots att vi bodde i lägenhet och hade tillgång kök
Slött va? Men är det semester så är det och då tar även jag ledigt från köket. Efter maten brukade vi ta korta promenader och sedan gick vi hem och satte oss på våran uteplats. Där brukade vi skriva lite vykort, dela på en öl och bara njuta av dom ljumna kvällarna. Lugnet rådde ända tills Eva gjorde en historisk upptäckt i Darwins värld. En s.k. "hoppare" kom flygande och landade en meter från henne. Vykorten flög åt alla håll när hon skrikande och fäktande flydde in i lägenheten.**

* Har du aldrig sett en gräshoppa förut, ropade jag?

* Inte stor som en B52:a, sa hon inifrån.

Stadstjejer tänkte jag. Det enda dom har sett i insektsväg är väl en och en annan spindel och någon vilsekommen mygga.

En kväll senare på restaurangen kunde slutat i katastrof om ödet velat så. När vi satt och käkade så såg jag hur en "hoppare" landade i

huvudet på bordsgrannen. Vilt fäktande försökte han bli av med den olyckliga inkräktaren som kraschlandade i peruken. Tänk om den landat på Eva, he he. Vilket himla liv.

En dag när vi låg på stranden och jag kom upp från badet sa Eva.

* Där ligger två par svenska knuttar tror jag.

Jag låg där och tjuvlyssnade och kunde inte hålla mig längre.

* Trevligt att höra lite svenska, sa jag som öppningsfras.

Det dröjde inte länge innan vi pratade kors och tvärs med varandra. Tänk att här låg ett par GW-åkare till. Vi hade mycket att prata om. Teknik, resvägar, och allt annat diskuterades.

Tänk vad tiden går fort och två dagar senare skulle våra nyvunna vänner fara vidare hem mot Sverige. Det hade också blivit dags för oss att köra lite motorcyckel. Vi hade planerat att besöka öarna Crez, Krk och Limfjorden som sägs vara en liten bit av Norge vid medelhavet. Limfjorden visade sig vara en äkta turistfälla och kan inte rekommenderas. Har man sett Norges fjordar så är detta bara en liten skutt.

Vi följde fjorden mot kusten och mynningen och hamnade i den lilla hamnstaden Vrsar. Här var det lugnt och skönt och inte lika stökigt

som i storebror Porec. Liten lätt lunch vid strandpromenaden och med utsikt över hamnen och tyska jättebåtar. Vi gick runt och kollade lite i hamnområdet.

På andra sidan låg ett större hotell och lägenhetskomples. Strandpromenaden ringlade sig vidare in i området och vi hittade senare en kanonfin badplats som nog var till för hotellets gäster. Vi såg ju ut som tvättäkta turister så vi smet ner. Kustremsan i Kroatien är stenig och klippig så här murar man ihop sina badplatser. Lite hårt att ligga på men man slapp sand mellan tårna. Hit åkte vi flera gånger för att bada i det klara vattnet.

Heldagsutflykt till öarna stod på schemat idag så vi gav oss iväg tidigt. Vi tog bilfärjan över till Crez som är en liten bergig ö ca tio mil lång. Vägen gick stundtals mitt uppe på bergsryggen med branta stup på båda sidor om oss. Eva tröttnade efter ett tag på utsikten och de branta stupen och sa surmulet.

* Ska vi inte äta snart?

Jag förstår mig inte på denna kvinna. Enda gången som hon är bestämd över mattiderna är just när vi är ute och åker hoj. Frukost, mellanmål, lunch, mellanmål och middag. Så ser en normal resedag ut. Är det så att maten på något sätt vibrerar ner i dojorna på henne eller är det långtråkigt att sitta bakpå? Det är bäst att inte fråga utan jag utgick ifrån att hon

helt enkelt blev hungrig av att åka hoj. I Crez stad hittade vi en liten mysig utomhusservering.

Efter lunchen vände vi hojen norrut igen med sikte på det lilla färjeläget som skulle ta oss över till Krk. Efter en kort färjetur var vi åter på väg med sikte på öns södra del. Härliga vägar förde oss till den lilla badorten Baska och där stannade vi för att ta ett dopp. Här var det full aktivitet och trångt på klapperstensstranden.

Härliga vågor sköljde över oss när vi försöker ta oss ut på djupt vatten. Efter en stund med vattenlekar och brottningsmatcher i vågorna kom suget efter kaffe och glass. Vi tog första bästa fik på strandpromenaden. Det blev "banansplit" och capochino.

Mellan Krk och fastlandet fanns det en nybyggd bro som tog oss på hög höjd över vattnet. Vi styrde norrut och följde kusten mot Rijeka som är en ganska stor stad. Det är rena turen att vi hittade igenom detta getingbo. Vi kom nästan rätt. En missad skylt och vi hamnade i en före detta badort för kungligheter och annat rikt folk. Det var tur att man åkte ståndsmässigt. Vi tog oss ut på andra sidan och plötsligt var vi rätt igen. Vägen som slingrade sig längs kusten mot Pula var liten och krokig.

Man får inte ha bråttom på småvägarna så det blev sent innan vi nådde Porec. Nu hade vi bara en dag kvar här sen skulle vi fara norrut. Sista dagen tillbringade vi i Vrsar med sol och bad.

23/7

Vi gick upp tidigt. Käkade, packade och städade. Vi sade hejdå till hyrestanten vid halv tiotiden och drog iväg mot Slovenien. Som vanligt var det kö in i Slovenien så vi vek av och försökte hitta en smitväg. Det var kö även här och enda fördelen med detta vägval var att det var nerförsbacke så jag kunde stänga av hojen och rulla fram.

I kön träffade vi en österrikare med en sliten offroad hoj. Han berättade på darrig engelska om sina bravader med denna trotjänare. Det är kul med hojåkare för vi hittar alltid något att prata om oavsett fordon och nationalitet. Sakta rörde vi oss framåt och även här satt det några slöa gränsvakter och gjorde sitt bästa för att irritera oss turister som inte tillbringade semestern i Slovenien. Vi körde raskt genom landet och som väntat var det ingen längre kö vid gränsövergången till Italien.

Som vanligt körde vi småvägarna med sikte på Udine. Målet för dagen var Österrike. Vi kom fram till den lilla orten Oberdrauburg och fick lätt tag på ett rum i en privatbostad. Vi tog en promenad ner till centrum och letade efter ett

matställe. Det tog inte lång stund innan vi satt där med snitsel och öl. På vägen hem gick vi förbi den lilla campingplatsen som var halvfull. Jag tittade upp på himlen och tänkte att det var tur att Eva hissat bekvämlighetsflagg.

Det började mullra bland bergen och vinden tilltog så det var nog bäst att gå hem. Snart började det att regna och åska rejält och då kändes det skönt att sitta inne på rummet och läsa kartan och mysa lite. Vilken tur att ovädret kom till kvällen när hojen ändå stod parkerad och vi var inomhus. Vi hade haft tryckande värme ända sedan vi lämnade Sverige så det skulle bli riktigt skönt med ett litet väderomslag.

24/7

Vi fick sällskap till frukosten av en italiensk familj som varit gäster här så många gånger att dom nästan tillhörde ägarfamiljen. Som gamla bikers var dom väldigt nyfikna på GW´n. Barnen speciellt som med stora ögon tittade på medan vi packade hojen. Vi tog vinkande farväl av familjen.

Nattens regnande hade rensat upp luften och det var perfekt mc-väder. Vi följde dalen norrut mot Stötten, Brixen och Innsbruck. Dalen tog slut så nu började ännu en klättring på väg upp över berget. Det var inget av dom större bergspassen så vägarna var riktigt smala med tvära kurvor. Här var olycka nära. I en

hårnålsböj på väg upp missar jag ettans växel och får i friläge. Katastrofen var nära men till slut fick jag i ettan och med ett ryck rättar hojen upp sig. Om Eva satt och drömde så tror jag att hon vaknade till. Nåja, lite spänning skadar ju aldrig.

Österrike är ett fantastiskt land att åka hoj i. När vi trodde att vi var uppe i passet så visade det sig att vi bara kom till nästa dal som låg lite högre upp. Det spelar ingen roll hur många gånger man åkt där för det är lika fint varje gång. Snart var vi i Innsbruck och svängde västerut mot Reutte. Därifrån åkte vi vidare mot Tyskland och Fussen.

Det började bli dags att leta logi för natten. Jag blir nervös varje gång klockan börjar bli mycket och vi fortfarande sitter på hojen. Den evige optimisten Eva som bara tittar efter "mysiga ställen" sade.

* Ta det lugnt, det ordnar sig.

Som vanligt lyckades vi även denna gång. Pensionatet låg i en liten by på landet utanför Fussen. Superfräscht rum som var nyrenoverat. Vi fick det för 44 euro och då ingick frukosten. Vi fick ta en snabbdusch om vi ville äta för dom skulle snart stänga köket. Det tyska köket är pålitligt och man kan ta nästan vad som helst på menyn utan att förstå texten. Snart satt vi där med en dimmig öl och väntade på en snitsel.

Kyrkan har starka krafter här trodde jag för rummet var prytt med krucifix och andra kristna prylar. Hoppas att kyrkklockan inte slår så ofta sa jag till Eva och tittade ut på kyrkan som låg granne med pensionatet. Efter en god middag och en lång dag på hojen så blir kvällarna inte sena. Vi somnade vid tiotiden.

25/7

Frukosten serverades vid åttatiden efter en god natt utan kyrkklockor. När vi packade hojen så konstaterade jag att vädret nu hade ändrat sig från tryckande värme till mer normal svensk sommar.

* Det ser mörkt ut norröver, sa jag.

* Pessimist, sa Eva.

Vi hade som vanligt planerat körningen på småvägarna med Kassel som mål. Tio minuter senare började regnet. Lite regn ska man väl klara tänkte jag. Bara man inte står stilla så funkar kåpan bra som regnskydd.

Fem mil senare hade en större trafikolycka blockerat vägen. Trafiken leddes in genom en liten stad och det var just då som himmeln öppnade sig. I femtio kilometer i timmen och hållregn behövs det tak för att slippa bada. Rätt som det var började en mistlur att tjuta. Jag tror att vi duckade båda två för det lät som

om ett reoplan var på ingående. Kortis i headsetet p.g.a. vatten. Vilken väckarklocka.

Någon fruktstund i det gröna blev det inte tal om utan vi körde vidare tills lunchtid i regn. På MC donalds i Nördingen hade ett gäng blöta knuttar tagit sin tillflykt så vi gjorde detsamma. Skönt att komma in under tak en stund och äta lite varmt. Regnet verkade inte ge upp i första taget så jag föreslog att vi skulle försöka köra genom ovädret så snabbt som möjligt.

Okey då, Autobahn fick det bli. Vi var inte ensamma om detta beslut och vi fick snart sällskap av två andra blöta bikers från Svedala. Två timmar senare hade vi tagit oss förbi ovädret, skönt.

Nu rullade milen på snabbt och vi började närma oss Kassel. Jag började fundera på nattlogi och kom att tänka på ett legendariskt bikersälle som låg i närheten. Hoppas att det inte tar för lång tid dit för det är otroligt populärt enligt SMC. Vi svängde av motorvägen och körde vidare på fina vägar i ett böljande landskap och nådde till slut Lauenbraö och Villa Löwenhertz.

När vi gled in genom grinden så trodde jag nästan att vi kört fel. Villan visar sig vara ett mindre slott. Inne på gården stod det fullt av hojar från Europas alla hörn och på trädgårdsmöblerna vilade sig trötta knuttar

med en öl i handen. Alla tittade på oss när vi magistätiskt gled in på grusplanen. Här är det bäst att ha tungan rätt i mun så att man inte lägger sig på sidan, tänkte jag.

Eva kilade in och frågade om det finns något ledigt rum medan jag parkerade. Rum fanns det och vi fick samtidigt frågan om vi ville delta i kvällens middagsbuffé för en billig penning.

* När ni har packat upp så är det bara att gå in i baren och ta en öl, sade hon.

Trevligt. Högst upp i en av flyglarna fick vi ett stort dubbelrum. In med packningen i rummet och en snabb dusch och sen ner till baren. I baren fick vi sällskap av ett motorblock från en Kawa 900. Överallt hängde det märken och tröjor från klubbar i hela Europa. Hela stället bara utstrålade en härlig mc-atmosfär. Det är svårt att beskriva. Det måste upplevas.

Vi träffade några svenskar som varit här förut. Dom berättade att det är vanligt att man åker hit och bor några dagar för att köra runt i grannskapet som erbjuder många fina vägar.

* Har du varit eller ska du till GW-affären här borta, sade en av dom.

* Vaddå, sa jag.

* I grannbyn finns den finaste GW-affär jag sett, sa han.

* Gissa vad vi ska göra imorgon, sa jag till Eva som blev jätteglad.

26/7

Frukosten serverades vid nio. Det var tur det för då fick Eva sovmorgon och det påverkade hennes humör i rätt riktnig. När vi hade packat hojen färdigt dök svenskarna upp och frågade om vi skulle åka förbi och titta på motorcyklar.

* Självklart, sa jag och sneglade på Eva.

* Vi tänker nog också åka dit och titta. Vi har varit där förut sa han.

* Häftiga hojar, sa den andra.

* Ombyggda är dom också, sa den tredje.

* Nej nu drar vi, sa jag till Eva

Utan större entusiasm hoppade hon upp på hojen som redan slirade på kopplingen med ettans växel i. Tre mil senare var vi framme vid GW ´ns "mecka" Bike City. Här fanns guldvingar i alla möjliga färger och utförande. Trikar, sidovagnar och nya hojar som var färdigdressade. Vilket utbud. Den ena hojen överglänste den andra i lokaler som skulle få svenska GW-

handlare att tappa andan.

Jag hittade min pärla men tyvärr räckte inte reskassan till några extra inköp. För ynka 430 tkr skulle den bli min. Efter ett par timmars tittande, suckande och stönade tvingades jag iväg därifrån av en uttråkad Eva. Ett par futtiga timmar var det enda hon orkade med, suck. Motvilligt kliver jag upp på min nu plösligt mindre värda hoj för vidare färd norrut. Detta var nog resans höjdpunkt om någon frågar mig.

Resan mot Puttgarden gick bra och utan större problem trots att jag hade det svårt med koncentrationen. Tankarna tycktes bara flyta iväg mot ett speciellt ställe, Bike City. Nåja, livet går vidare.

Färden genom Danmark är inte så lång och slutet på resan började närma sig. Vi började hos våra vänner i Båstad och där avslutar vi också. Det har blivit en rutin för oss nu och ett bra avstamp till kontinenten. Man undrar ju vad våra vänner som också är knuttar, tonårsföräldrar och egna företagare tycker när dom vinkar av oss på våra färder år från år utan att kunna följa med. Men eftersom vi är vänliga själar brukar vi skicka SMS varje kväll för rapportera om väder, vind, nöjen och ölindex.

Jaha, då var även denna resa dokumenterad i en alldeles för lång berättelse. När jag sitter här och skriver och lägger ner flera timmar framför datorn så undrar jag om det är värt

tiden och svaret måste bli ja. Man får ju uppleva resan en gång till och när minnena för länge sedan bleknat, är det bara leta upp dokumentet och uppleva resan en gång till.

Prova själv så får du se.

Än en gång måste jag tacka min ständiga resekamrat för hennes tålamod och de uppoffringar hon gör år efter år som kartläsare, klagomur och sällskapsdam. För över tjugo år sedan gjorde vi våran första mc-resa tillsammans. Vem kunde tro att min fru skulle orka med så många år där bak på min hoj. Kan det bero på att mina hojar blivit bekvämare med åren eller är det bara kärlek till en enkel knutte?

Hälsningar

Gert "TT" Skoglund